

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 2. marca 2017*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie — Smernica 2009/28/ES — Článok 2 druhý odsek písm. a) — Energia z obnoviteľných zdrojov energie — Vodná energia — Pojem — Elektrina vyrobená v malej vodnej elektrárni nachádzajúcej sa na mieste odtoku odpadových vôd iného podniku“

Vo veci C-4/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny (Odvolací súd Varšava, občianskoprávne kolégium, Poľsko) z 1. októbra 2015 a doručený Súdnemu dvoru 4. januára 2016, ktorý súvisí s konaním:

J. D.

proti

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory M. Ilešič, sudcovia A. Prechal, A. Rosas, C. Toader a E. Jarašiūnas (spravodajca),

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- J. D., v zastúpení: T. Gałęcki, radca prawny,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Garofoli, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Talabér Ritz a K. Herrmann, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. novembra 2016,

* Jazyk konania: poľština.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 2 druhého odseku písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES (Ú. v. EÚ L 140, 2009, s. 16).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi J. D. a Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (predseda Úradu pre reguláciu energetiky, Poľsko) z dôvodu, že tento úrad nepredĺžil J. D. platnosť koncesie na výrobu elektriny v malej vodnej elektrárni nachádzajúcej sa na mieste odtoku odpadových vôd iného podniku.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2009/28

- 3 Odôvodnenia 1 a 30 smernice 2009/28 uvádzajú:
 - „(1) Kontrola energetickej spotreby v Európe a väčšie využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie sú spolu s úsporami energie a vyššou energetickou efektívnosťou významnými súčasťami balíka opatrení potrebných na zníženie emisií skleníkových plynov... Tieto faktory zohrávajú taktiež dôležitú úlohu pri podpore bezpečnosti dodávok energií, podpore technického rozvoja a inovácií a poskytovaní príležitostí na zamestnanie a regionálny...
 - ...
 - (30) Pri výpočte prínosu vodnej a veternej energie by sa na účely tejto smernice mali účinky klimatických rozdielov vyrovnáť použitím normalizačného faktora [pravidla – *neoficiálny preklad*]. Navyše by sa elektrina vyrobená z vody v prečerpávacích vodných elektrárňach, ktorá bola predtým prečerpaná do hornej nádrže, nemala považovať za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie.“
- 4 Článok 1 tejto smernice, ktorý vymedzuje jej predmet a pôsobnosť, stanovuje:
 - „Touto smernicou sa ustanovuje spoločný rámec presadzovania energie z obnoviteľných zdrojov energie. Stanovujú sa v nej záväzné národné ciele pre celkový podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe a pre podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie v doprave. ...“
- 5 Článok 2 uvedenej smernice, ktorý obsahuje definície, stanovuje:
 - „Na účely tejto smernice sa uplatňuje vymedzenie pojmov uvedené v smernici [Európskeho parlamentu a Rady] 2003/54/ES [z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2003, s. 37; Mim. vyd. 12/002, s. 211)].

Uplatňuje sa aj toto vymedzenie pojmov:

a) ‚energia z obnoviteľných zdrojov energie‘ je energia z obnoviteľných nefosílnych zdrojov, a to veterná, slnečná, aerotermálna, geotermálna a hydrotermálna energia a energia oceánu, vodná energia, biomasa, skládkový plyn, plyn z čističiek odpadových vôd a bioplyny;

...“

6 Článok 3 smernice 2009/28 má názov „Záväzné národné celkové ciele a opatrenia pre využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie“. Podľa odseku 1 tohto článku každý členský štát zabezpečí, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie vypočítaný v súlade s článkami 5 až 11 na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 predstavoval aspoň jeho národný celkový cieľ týkajúci sa podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie v danom roku uvedený v treťom stĺpci tabuľky v časti A prílohy I.

7 Článok 5 tej istej smernice, nazvaný „Výpočet podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie“, stanovuje:

„1. Hrubá konečná energetická spotreba z obnoviteľných zdrojov energie v každom členskom štáte sa vypočíta ako súčet:

a) hrubej konečnej spotreby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie;

...

3. Na účely odseku 1 písm. a) sa hrubá konečná spotreba elektriny z obnoviteľných zdrojov energie vypočíta ako množstvo elektriny vyrobené v členskom štáte z obnoviteľných zdrojov energie s výnimkou výroby elektriny z vody v prečerpávacích vodných elektrárnach, ktorú predtým prečerpali do hornej nádrže.

...

Elektrina vyrobená z vodnej a veternej energie sa zohľadňuje v súlade s normalizačnými pravidlami uvedenými v prílohe II.

...

7. Pri výpočte podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie sa použije metodika a vymedzenia pojmov uvedené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 z 22. októbra 2008 o energetickej štatistike [(Ú. v. EÚ L 304, 2008, s. 1)].

...“

8 Z normalizačného vzorca na započítanie elektriny vyrábanej z vodnej energie uvedeného v prílohe II smernice 2009/28 vyplýva, že normalizované množstvo elektriny vyrobenej vo všetkých vodných elektrárnach členského štátu za rok sa určí najmä s prihliadnutím na množstvo skutočne vyrobenej elektriny vo všetkých vodných elektrárnach daného členského štátu, s výnimkou elektriny vyrobenej v prečerpávacích vodných elektrárnach z vody, ktorú predtým prečerpali do hornej nádrže.

Smernica 2003/54

- 9 Smernica 2003/54 bola zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/72/ES z 13. júla 2009 o spoločných pravidlách pre vnútorný trh s elektrinou, ktorou sa zrušuje smernica 2003/54/ES (Ú. v. EÚ L 211, 2009, s. 55). Podľa článku 48 smernice 2009/72 toto zrušenie nadobudlo účinnosť 3. marca 2011 a odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na smernicu 2009/72.
- 10 Článok 2 bod 30 smernice 2003/54 definoval „obnoviteľné zdroje energie“ ako „obnoviteľné nefosílné zdroje energie (veterná, slnečná a geotermálna energia, energia vln, príliv, vodná energia, energia z biomasy, skládkového plynu, plynu z čističiek odpadových vôd a bioplynov)“. Táto definícia bola v rovnakom znení prebraná do článku 2 bodu 30 smernice 2009/72.

Nariadenie č. 1099/2008

- 11 Príloha B nariadenia č. 1099/2008 konkrétne spresňuje rozsah ročného zberu energetickej štatistiky. Pod názvom „Obnoviteľná energia a energia z odpadu“ sa zber údajov podľa bodu 5.1.1 tejto prílohy vzťahuje na „vodnú energiu“, ktorá je definovaná takto:
- „Potenciálna a kinetická energia vyrábaná z vody, ktorá sa mení na elektrinu vo vodných elektrárňach. Treba zahrnúť aj prečerpávanie. ...“
- 12 Táto príloha B bola zmenená a doplnená najmä nariadením Komisie č. 147/2013 z 13. februára 2013 (Ú. v. EÚ L 50, 2013, s. 1), ale definícia vodnej energie zostala nezmenená.

Poľské právo

- 13 Ustawa prawo energetyczne (zákon o energetickom práve) z 10. apríla 1997 v znení platnom v spore vo veci samej (Dz. U. z roku 2012, položka 1059) (ďalej len „zákon o energetickom práve“) v článku 3 stanovuje:

„Pojmy použité v tomto zákone majú tento význam:

...

20. Obnoviteľný zdroj energie: zdroj, pri ktorom sa pri spracovaní využíva veterná energia, slnečné žiarenie, aerotermálna, geotermálna alebo hydrotermálna energia, energia z vln, morských prúdov a prílivu a odlivu, spád riečnych tokov, ako aj energia z biomasy, bioplynu zo skládok odpadu, ako aj bioplynu, ktorý bol vyrobený pri odvádzaní a čistení odpadových vôd alebo pri rozklade nanesených rastlinných zvyškov a živočíšnych ostatkov;

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 14 J. D. je podnikateľ, ktorý pôsobí v odvetví výroby elektrickej energie. V období od 20. novembra 2004 do 20. novembra 2014 bol držiteľom koncesie, ktorou mu bolo povolené vyrábať elektrickú energiu z obnoviteľných zdrojov energie v dvoch malých bioplynových elektrárňach a v jednej malej vodnej elektrárni, pričom táto vodná elektráreň sa nachádzala na odtoku odpadových vôd (odpadových priemyselných vôd) iného podniku, ktorého činnosť nesúvisí s výrobou elektrickej energie.

- 15 Dňa 5. marca 2013 J. D. požiadal o predĺženie platnosti tejto koncesie na nové obdobie. Rozhodnutím zo 6. novembra 2013 predseda Úradu pre reguláciu energetiky zamietol jeho žiadosť o predĺženie platnosti v prípade malej vodnej elektrárne s odôvodnením, že za zariadenie vyrábajúce energiu z obnoviteľných zdrojov možno uznať len také vodné elektrárne, ktoré využívajú energiu vyrobenú vlnami, morskými prúdmi a prílivom a odlivom, ako aj spádom riečnych tokov.
- 16 J. D. podal proti tomuto rozhodnutiu žalobu na Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Okresný súd Varšava – súd pre ochranu hospodárskej súťaže a spotrebiteľa, Poľsko), ktorý rozsudkom z 5. novembra 2014 túto žalobu zamietol. Podľa tohto súdu z definície obnoviteľných zdrojov energie uvedenej v článku 3 bode 20 zákona o energetickom práve vyplýva, že elektrická energia vyrobená vo vodnej elektrárni, ktorá nie je prečerpávacou vodnou elektrárnou, nachádzajúcej sa na odtokoch odpadových vôd z iného podniku, sa nemôže považovať za elektrinu vyrobenú z obnoviteľného zdroja energie.
- 17 J. D. sa proti tomuto rozsudku odvolal na Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny (Odvolací súd Varšava, občianskoprávne oddelenie, Poľsko). J. D. pred týmto súdom v podstate tvrdí, že spôsob, akým druhý podnik odoberal vodu, nie je relevantný v prejednávanej veci a že článok 3 bod 20 zákona o energetickom práve je v rozpore s článkom 2 druhým odsekom písm. a) smernice 2009/28 v spojení s odôvodnením 30 a článkom 5 ods. 3 tejto smernice, lebo odkazuje skôr na „energii vyrobenú spádom riečnych tokov“, než na širší pojem „vodná energia“, ktorý je použitý v tejto smernici.
- 18 Vnútroštátny súd si kladie otázku, či vodná energia, ako energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov, zahŕňa energiu vyrobenú využitím spádu vznikajúceho gravitáciou v umelých vodných odtokoch, ak na jednej strane táto voda bola odobraná iným podnikom na jeho vlastné účely s použitím inej energie a na druhej strane dotknutá elektrárňou nepatrí k prečerpávacím vodným elektrárnam ani k prietokovým vodným elektrárnam s čerpacou funkciou. Tento súd konkrétne uvádza, že smernice 2009/28 a 2003/54 nedefinujú pojem vodná energia a že ustanovenia vnútroštátneho práva platné v čase prijatia sporného rozhodnutia sa vzťahovali len na energiu vyrobenú spádom prírodných riečnych tokov.
- 19 Za týchto podmienok Sąd Apelacyjny w Warszawie Wydział Cywilny (Odvolací súd Varšava, občianskoprávne oddelenie) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa pod pojmom vodná energia ako obnoviteľný zdroj energie použitým v článku 2 [druhom odseku] písm. a) smernice [2009/28] v spojení s článkom 5 ods. 3 a odôvodnením 30 tej istej smernice rozumieť výlučne elektrina vyrobená vo vodných elektrárnach využitím spádu vnútrozemských povrchových vôd, vrátane spádu riečnych tokov, alebo aj energia, ktorá bola vyrobená vo vodnej elektrárni nachádzajúcej sa na odtoku odpadových vôd iného podniku, ktorá nie je prečerpávacou vodnou elektrárnou ani prietokovou vodnou elektrárnou s čerpacou funkciou?“

O prejudiciálnej otázke

- 20 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má pojem „energia z obnoviteľných zdrojov energie“ použitý v článku 2 druhom odseku písm. a) smernice 2009/28 vykladať v tom zmysle, že zahŕňa energiu vyrobenú v malej vodnej elektrárni, ktorá nie je ani prečerpávacou vodnou elektrárnou, ani prietokovou vodnou elektrárnou s čerpacou funkciou a ktorá sa nachádza na odtoku odpadových vôd iného podniku, ktorý predtým odoberal vodu na vlastné účely.
- 21 Podľa článku 2 druhého odseku písm. a) smernice 2009/28 sa pod pojmom „energia z obnoviteľných zdrojov energie“ rozumie „energia z obnoviteľných nefosílnych zdrojov, a to [najmä]... vodná energia...“

- 22 Hoci zo znenia tejto definície vyplýva, že energia vyrobená z vodnej energie, či hydroenergia, je energiou vyrobenou z obnoviteľných zdrojov energie, treba konštatovať, že vzhľadom na to, že v tejto súvislosti chýba akékoľvek spresnenie, toto samotné znenie neumožňuje určiť, či sa pojem vodná energia v zmysle článku 2 druhého odseku písm. a) smernice 2009/28 vzťahuje len na elektrinu vyrobenú z vodnej energie získanej z prírodných vodných odtokov, alebo či zahŕňa aj elektrinu vyrobenú z vodnej energie získanej z umelého vodného odtoku, a prípadne, za akých podmienok.
- 23 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z potreby jednotného uplatňovania práva Únie a zo zásady rovnosti vyplýva, že znenie ustanovenia práva Únie, ktoré neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov s cieľom určiť jeho zmysel a rozsah pôsobnosti, si v zásade vyžaduje samostatný a jednotný výklad v celej Únii (rozsudok z 21. decembra 2011, Ziolkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, EU:C:2011:866, bod 32, ako aj citovaná judikatúra).
- 24 V tejto súvislosti možno konštatovať, že smernica 2009/28 neodkazuje na vnútroštátne práva, pokiaľ ide o význam výrazu „vodná energia“ v rozsahu, v akom zahŕňa energiu z obnoviteľných zdrojov energie v zmysle tejto smernice. Z toho vyplýva, že tieto výrazy sa majú na účely uplatňovania uvedenej smernice považovať za výrazy označujúce samostatný pojem práva Únie, ktorý sa má vykladať jednotne vo všetkých členských štátoch.
- 25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že určenie významu a rozsahu pojmov, pre ktoré právo Únie neobsahuje definíciu, sa musí zistiť najmä s prihliadnutím na súvislosti, v ktorých sa používajú, a na ciele sledované právnou úpravou, ktorej sú súčasťou (rozsudok z 21. decembra 2011, Ziolkowski a Szeja, C-424/10 a C-425/10, EU:C:2011:866, bod 34, ako aj citovaná judikatúra).
- 26 Pokiaľ ide o súvislosti, v ktorých sú predmetné výrazy použité, treba uviesť, že článok 2 prvý odsek smernice 2009/28 síce spresňuje, že na účely tejto smernice sa uplatňujú definície smernice 2003/54, ktorá bola nahradená smernicou 2009/72, a táto posledná uvedená smernica v článku 2 bode 30 síce poskytuje definíciu obnoviteľných zdrojov energie, ktorá v podstate zodpovedá definícii nachádzajúcej sa v článku 2 druhom odseku písm. a) smernice 2009/28, ani smernica 2009/72 neobjasňuje, čo sa má chápať pod vodnou energiou vyrobenou z obnoviteľných zdrojov energie.
- 27 Na jednej strane článok 5 ods. 7 smernice 2009/28 stanovuje, že na výpočet podielu energie z obnoviteľných zdrojov energie sa použije metodika a vymedzenia pojmov stanovených nariadením č. 1099/2008. V bode 5.1.1 prílohy B tohto nariadenia je vodná energia definovaná ako „potenciálna a kinetická energia vyrábaná z vody, ktorá sa mení na elektrinu vo vodných elektrárňach“, pričom táto definícia spresňuje, že „treba zahrnúť aj prečerpávanie“.
- 28 Na druhej strane z článku 5 ods. 1 písm. a) a článku 5 ods. 3 prvého pododseku smernice 2009/28 vyplýva, že na výpočet hrubej konečnej spotreby elektriny vyrobenej z obnoviteľných zdrojov energie v danom členskom štáte sa v prípade hrubej konečnej spotreby elektriny z obnoviteľných zdrojov energie započítava „množstvo elektriny vyrobené v členskom štáte z obnoviteľných zdrojov energie s výnimkou výroby elektriny z vody v prečerpávacích vodných elektrárňach, ktorú predtým prečerpali do hornej nádrže.“
- 29 Tento článok 5 ods. 3 v treťom pododseku podobným spôsobom spresňuje, že elektrina vyrobená z vodnej energie sa zohľadňuje v súlade s normalizačnými pravidlami uvedenými v prílohe II tej istej smernice. Podľa tohto vzorca sa normalizované množstvo elektriny vyrobenej vo všetkých vodných elektrárňach členského štátu za rok vypočítava bez zohľadnenia výroby prostredníctvom prečerpávacích vodných elektrární z vody, ktorú predtým prečerpali do hornej nádrže.
- 30 V tomto zmysle odôvodnenie 30 smernice 2009/28 tiež spresňuje, že elektrina vyrobená z vody v prečerpávacích vodných elektrárňach, ktorá bola predtým prečerpávaná do hornej nádrže, by sa nemala považovať za elektrinu vyrobenú z obnoviteľných zdrojov energie.

- 31 Ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 36 až 38 svojich návrhov, z týchto skutočností vyplýva, že za energiu z obnoviteľných zdrojov energie v zmysle článku 2 druhého odseku písm. a) smernice 2009/28 sa považuje akákoľvek vodná energia, či už bola vyrobená z vodnej energie získanej z prírodných vodných odtokov, alebo bola vyrobená z vodnej energie získanej z umelých vodných odtokov, s výnimkou elektriny vyrobenej v prečerpávacích vodných elektrárňach z vody, ktorá bola predtým prečerpaná do hornej nádrže.
- 32 Tento výklad potvrdzujú ciele sledované smernicou 2009/28. Z článku 1 tejto poslednej uvedenej smernice totiž vyplýva, že jej cieľom je podporovať výrobu energie z obnoviteľných zdrojov energie, a podľa jej odôvodnenia 1 väčšie využívanie energie z obnoviteľných zdrojov energie predstavuje významnú súčasť balíka opatrení potrebných na zníženie emisií skleníkových plynov a zohráva taktiež dôležitú úlohu pri podpore bezpečnosti dodávok energií, technického rozvoja a inovácií, ako aj poskytovaní príležitostí na zamestnanie a regionálny rozvoj. Na tieto účely článok 3 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že každý členský štát zabezpečí, aby podiel energie z obnoviteľných zdrojov energie na hrubej konečnej energetickej spotrebe v roku 2020 predstavoval minimálne jeho cieľ, ktorý mu je priznaný v prílohe I časti A uvedenej smernice.
- 33 Vylúčiť z pojmu vodná energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie v zmysle smernice 2009/28 každú elektrinu vyrobenú z vodnej energie získanej z umelých vodných odtokov, a to len z dôvodu, že ide o odtok vody tejto povahy, ako to v podstate navrhuje poľská vláda, by pritom bolo nielen v rozpore s vôľou normotvorcu Únie, ako je vyjadrené v bodoch 26 až 31 tohto rozsudku, ale by aj bránilo dosiahnutiu týchto cieľov.
- 34 Samotná skutočnosť, že elektrina je vyrobená z vodnej energie získanej z umelého vodného odtoku, neznamená, že nejde o prispievanie k dosiahnutiu cieľov uvedených v bode 32 tohto rozsudku, a osobitne k zníženiu emisií skleníkových plynov.
- 35 Navyše všeobecné vylúčenie, ako bolo uvedené v bode 33 tohto rozsudku, ktoré by odrádzalo od akejkoľvek výroby elektriny z vodnej energie získanej z umelého vodného odtoku, i keď tento umelý vodný odtok existuje z dôvodu existencie určitej prvotnej výrobnéj činnosti nezávisle od akéhokoľvek následného spracovania jej odpadových vôd na výrobu elektriny, a i keď k tejto výrobe elektriny dochádza bez využitia systému prečerpávania, by mohlo znížiť množstvo vodnej energie, na ktorú sa môžu vzťahovať opatrenia týkajúce sa podpory výroby energie z obnoviteľných zdrojov energie, ktoré musia členské štáty podľa smernice 2009/28 prijať, a bolo by na ujmu úplného dosiahnutia týchto cieľov.
- 36 Na to, aby sa predišlo akémukoľvek riziku obchádzania, je dôležité, aby predmetom prvotnej činnosti, z ktorej vzniká umelý vodný odtok, nebolo len vytváranie uvedeného odtoku vody na účely jej následného spracovania na výrobu elektriny. Pod pojem vodná energia vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie v zmysle smernice 2009/28 by tak nespádala najmä elektrina vyrobená z vodnej energie získanej z umelého vodného odtoku, ak by tento odtok bol vytvorený v rámci prvotnej činnosti prečerpávaním len v záujme následne vyrobiť túto elektrinu.
- 37 V prejednávanej veci z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že dotknutá malá vodná elektráreň vo veci samej nie je ani prečerpávacou vodnou elektrárnou, ani prietokovou vodnou elektrárnou s čerpacou funkciou, a preto nespadá pod pojem „prečerpávacie vodné elektrárne, ktoré [vodu] predtým prečerpali do hornej nádrže“ v zmysle smernice 2009/28, a že okrem toho umelý vodný odtok, ktorý táto elektráreň využíva, tvoria odpadové vody tretieho subjektu, ktorý ju odoberá na účely vlastnej činnosti, čo však musí preskúmať vnútroštátny súd.

- 38 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať, že pojem „energia z obnoviteľných zdrojov energie“ použitý v článku 2 druhom odseku písm. a) smernice 2009/28 sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa energiu vyrobenú v malej vodnej elektrárni, ktorá nie je ani prečerpávacou vodnou elektrárnou, ani prietokovou vodnou elektrárnou s čerpacou funkciou a ktorá sa nachádza na odtoku odpadových vôd iného podniku, ktorý predtým odobral vodu na vlastné účely.

O trovách

- 39 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Pojem „energia z obnoviteľných zdrojov energie“ použitý v článku 2 druhom odseku písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES sa má vykladať v tom zmysle, že zahŕňa energiu vyrobenú v malej vodnej elektrárni, ktorá nie je ani prečerpávacou vodnou elektrárnou, ani prietokovou vodnou elektrárnou s čerpacou funkciou a ktorá sa nachádza na odtoku odpadových vôd iného podniku, ktorý predtým odobral vodu na vlastné účely.

Podpisy